

יהושע ביצור

להצים, איומים והטלת פחדים

הדמוקרטיה בישראל לא תיפול ולא תתמוטט. המישור החופשי הוא בדמנו. יהודים נמצאו תמיד בכנות המורה של המאבקים ברחבי העולם נגד מי שטרם טוטאליטאריים. קל וחומר במדינתם היחידה. הם לא יניחו לאיש לפגוע בחירות האדם אצלינו. אבל הסכנה היא, כי בעוצמתן של מלחמות הירי שאלו הופכים חילוקי-דיעות פוליטיים לגיטימיים, שיש להכריע בהם בהצבעה בקלפי, למערכה שלוחת-רסן של לחצים, איומים והטלת פחדים. מי ירצה לחיות כאן בתנאים כאלה?

דוד בן-גוריון נהג להתבטא, כי אינו מפחד מן הערבים. על מדיניותם תמיד נתגבר. הוא חשש ממה שהיהודים עלולים לעולל לעצמם. כאשר נטש את הגה המדינה והלך להתבודד בנגב, לא עשה זאת מפני שהערבים התישווהו במלחמת העצמאות או במיב"ע "קדש". הוא עזב מפני שהיהודים ירדו לחייו. "הוקן" היה איש חזק מאוד, ואף-על-פי-כן נשבר. כיצד קורה, שאנו, בני תמותה רגילים, מתזקקים מעמד בצוק העתים הזה, כאשר איש את אחיו בולע חיים.

הרי בתוך שבעה חודשים נלך ממילא אל הקלפי בבחירות כלליות מכוח חוק המדינה. העם יוכל להכריע בין שתי האופציות המנוגדות בתכלית, שהעמידו לפניו הליכוד והמערך. על-פי רצון הרוב יישק דבר. תחת זאת מנסים ליצור היסטוריה של הקדמת בחירות. אפילו נגיע למבוי סתום בשיחות עם שולץ, מה טעם ומה התכלית בהקדמת הבחירות ב-4 חודשים? מה זה יתן, מלבד סיפוק לרצון המתמיד לקיים את אוזרות המשבר הבלתי-מפוסקת?

אם יוקדמו הבחירות לקיץ, הרי ממילא יידרשו אחריהן לפחות חודשיים לגיבוש קואליציה חדשה ולאיוש הממשלה. מצב זה יוביל אותנו למועד הבחירות בארה"ב, שאותן אין מקדימים בגלל עצבנות - אלה יתקיימו בנובמבר בכל מקרה. איראן צמיה שיתוק בוירה המדינית עד לכניסת המימשל החדש לתפקידו בתחילת השנה הבאה. מה יועילו, איפוא, חכמים בהקדמת הבחירות בכמה חודשים? זו רק התרוצצות מיותרת של עסקנים, המנסים לערער בלי הרף את האיזון הפנימי שלנו ואת יציבות מישטרנו.

נוכח החשש הגדול, כי דווקא נוכח הארועים בשטחים עלולה דעת-הקהל אצלנו, המסורבת להיכנע לתכתיבי הטרור הערבי, לפנות ימנה, החליטו אנשי שמאל להעתיק את שדה המערכה לרח"ב. השמאלנים אינם סומכים, כנראה, על כוח השיפוט וההכרעה של אורחי ישראל; הם שואפים להרחיב את שדה המערכה אל רחבי העולם היהודי. אולי שם ימצאו את הישועה.

תחילה ניסו לחשמל את האווירה בהפגנות בלתי-מפוסקות בערי הארץ. זה לא הספיק להם, והם שינו מלחמות של פרופסורים ופעילים למערכה-אירופה ולארה"ב, ולבסוף לא נרתעו אפילו מלה-ציב משמרות נגד יצחק שמיר בעת ביקורו בבית הלגן. שמאלנים אלה מייחלים, כי יהודי העולם יעשו למענם את המלאכה במקרה שהרוב בקרב אורחי ישראל יסרב להעביר חלקי ארץ לריבונות ערבית. גם הכהן הגדול של השמאל, יצחק בן-אהרון, נאלץ להור" דות השבוע בגלוי: מפלגת העבודה לא כבשה את לב העם במערי" כה הזאת.

הרחיק לכת מכולם ח"כ אבא אבן. הוא רצה להיות משקל-נגד לשמיר בווינגטון; להפגין כלפי העולם את פילוגו הפנימי. אפי" לו ח"כ מוטה גור נינה בכל תוקף ובפומבי את מעשיו כדבר שלא ייעשה. אבל שמעון פרס הצדיק, כמובן, את אבן והגן עליו. כדאי להזכיר, כי היה זה שמעון פרס, בחיותו ראש-הממשלה, שנומנע מלצרף את אבן כשר לממשלה. אבל נראה, שהמטרה ברגע זה מקדשת את כל האמצעים.

לוי אשכול המנוח הוזמן בשנות ה-60, בחיותו ראש-הממשלה, לביקור מלכותי במדינה אפריקנית. שליט המדינה קיבלו בטקס חגיגי עם משמרי-כבוד ססגוני במלחמת-העומק. הוא הציג בפניו את כל שרי ממשלתו. אשכול הבחין, כי נעדרים שני שרים ושאל את מארחו לפרש הדבר. בדרך אל מכונית השרד הסביר לו השליט השחור: שני שרים אלה היו אנשים רעים מאוד. תלינו אותם בש" בוע שעבר.

אשכול המופתע פנה אל עוזרו האישי, עדי יפה, והעיר לו בחיי"ן: אתה שומע, עדי? פשוט תלו אותם. אצלנו בבית אוכלים אחד את השני.

כיצד יכולה מדינה קטנה כשלנו להיות אטרקטיבית לגבי ע" לים מארצות החופש במערב, כאשר מנהיגיה מקיימים בלי הרף מישטר חיים של מתח גבוה ושיחיקת עצבים בלתי-מפוסקת? מי רוצה לחיות באווירה כזאת? בשום מדינה בעולם אין קורים דב" רים בקצב כה רחצני כמו אצלנו. פשוט לא נותנים לנושם. פרשה רודפת ארוע וחוזר הלילה. האם אין סבורים מנהיגינו, כי במדינה הזאת חיים אנשים נורמאליים, הרוצים לגדל את ילדיהם ולהנות גם ממעט שלווה-נפש? וכי אין אנו מסוגלים לחיות גם בלי חד" שות מסעירות מדי שעה ברדיו על שביתות, הפגנות והתנגשויות? במחנה השמאל יש מי שאינם סומכים על תהליכים דמוקרטיי

שיחה עם ח"כ

דב בן מאיר

(מערך)

שני חלקי הממשלה הם בעד ללכת לקראת הערבים * יש נסיגה בעמדת הליכוד במשך 20 השנים האחרונות * העקרונות של פשרה טריטוריאלית תמורת שלום היה מקובל על הליכוד. * בגין היה בעד ועידה בין לאומית * מציע הצעה לע" שות קונדומיניום ישראלי ירדני ביהודה ושומרון

ש. לגבי אופן הבצוע. מדוע לא ממשיתכים בגרושים למשול? מה לדעתך יעצור את הארועים?

ת. הבעיה של כן גרושים או לא גרושים זאת לא הבעיה שתעצור את הארועים האלה, אני חושב שאם תחיה סבלנות מצינו וניתן לצבא ולכוחות הבטחון לעשות את מה שהם צריכים לעשות ובענין, ירדה מתח לאחר איזה זמן, לאף אחד אין תרופת פלא לנושא הזה. אף אחד לא התנסה בזה קודם, כך שלא יכול להגיד שאם הוא היה עושה את זה היה עושה את זה יותר טוב. שר הבטחון הרי כיר לאחרונה, שמלחמת ההת" שה נתארכה ל-1,000 ימים, גם מלחמת לבנון לא ננמרה אלא לפני 3 שבועים... אז בימים כאלה, ובפרט שהתקשורת חושפת לעין כל את הענין הזה, הם זורקים את האכזבים קודם כל כשכיל התקשורת ולא כל כך קל להרגיע, זה לוקח זמן וצריכים סבלנות כשכיל זה.

אני חושב שככל שפחות ידרכנו את הממשלה וככל שפיחות יצביעו על מרוע לא נומריים עם זה, הממשלה תגמור את זה יותר מהר ולא תהיה כהרגשה של תסכול שכאילו לא מצליחים להתמודד עם הענין.

אני רוצה לומר לך עוד משהו. יש נסיגה בעמדת הליכוד במשך 20 השנים האחרונות. אם ב-1967 כאשר בנינו היה בממשלתו של אשכול, אחרי מלחמת ששת הימים היתה לממשלה אשכול עמדה שאם הערבים באים אתנו לשל" חן הדיונים, הצבא יסוג מרוב השטחים שנכבשו במלחמת ששת הימים. זה היה מקובל על בנין. הערבים רק לא באו וכוועידת חרטום הכריזו על שלשת הלאומים. אבל העקרונות של פשרה טריטוריאלית תמורת שלום היה מקובל על הליכוד. עכשיו הוא נסוג מזה, כעת שמיר אומר שהוא לא מוכן לפשרה טריטוריאלית תמורת שלום.

הוא גם נסוג מהדבר השני שהוא קבל על עצמו, בנין היה בעד ועידה בין לאומית ושמיר עכשיו הוא נגד ועידה בינל. אם היתה הבעיה רק כיצד להרגיע את השטחים, אז הוינגטון מרגיעים ונמרגו, אך הכוונת של עולם, איך אנחנו נתמודד עם מיליון ערבים כשאנחנו רק שלשה וחצי מיליון יהודים. אף

מעורב ירושלמי

ירושלים

18 חדר 1988

אתי סלוסקי/ קטעים...

חיים בנאי

אלברט פירות - קונפטיורה כל החיים זוכרים את אלברט פירות הוא חיים בנאי? זוכרים את תשדירים מועצת הפירות שלו? את החנות שפתח (וסגר) ברחביה... את הספר שהוציא לאור ובו מיטב מתכוני הפרי והירק... את הבת הבוגרת שירדה תל-אביבה (אוי לאותה בושא), ואת הבן החמוד שגולד לא מכבר...

זהו. אי אפשר להתעלם יותר מאלברט פירות. הפרי הבנאי עוד ינוב ואם לא בתשדירי טלוויזיה או בכרזות הפרסום לריבות וקונפטיורות.

וזהו הודמנות פו לערוך לאלברט (בנאי) פירות כרטיס ביקור. השאלות שלי. התשובות - של אלברט. המזל: שור.

שירות צבאי: להקת פיקוד המרכז. מצב משפחתי: גרוש פלוס 2. נשוי שנית לאביגיל, פלוס 1, פלוס הפתעה בדרך.

סגנון לברש: זורק עד אלגנט. משקה ערף: צ'ראק. מאכל ערף: דגים חריפים שמכינה

חיים בנאי

- טלוויזיה: "יס, פריים מיניסטר".
- מכונית: פולקסווגן וינט.
- חופשה: אילת.
- מספר: מספרת "מרסל".
- עבודה: תיאטרון. מדרוך לדרמה.
- מסורת: חילונית גמור.
- חברים: מעט וטוב.
- רכוש: אשה. ילדים. חמולת בנאי.
- מתכון חם למוצאי חורף: מרק אבוקדו חם.
- המצרכים: 10 אבוקדו; 1 ראש סלרי; 100 גרם מרגרינה; חצי כף קמח; 3 לטר מרק עוף (פרוזה); 2 בצלים; 1 כוס שמנת; מלח; פלפל; 1 כף אבקת מרק (פרוזה).
- אופן ההכנה: קולפים את האבוקדו וחותכים לקוביות. קוצצים את הבצל ואמדים במרגרינה. מוסיפים את הסלרי, חותכים לקוביות ומוסיפים לאבוקדו. ממשיכים לאדות ומוסיפים קמח מערבבים היטב. מוסיפים 3 ליטר מרק עוף (פרוזה). מוסיפים מלח, תבלינים ואבקת מרק. בוחשים היטב עד לרתיחה. מבשלים על אש נמוכה במשך כ-10 דקות. מורידים מהאש ומסננים. מעבירים את הנוזל במסננת לבלנדר. מערבלים ומחזירים למרק מוסיפים את השמנת. בוחשים היטב ומגישים רותח. למאכלי חלב בלבד. בתיאבון ותודה.